

de for mig ind under den Slags Arbejdere, der ikke maa antages. Ved Fjoll, som ere bosatte her, forstaar jeg ikke en Mand, der er kommen herind i Dag, har lejet sig en Lejlighed og i Morgen siger: Jeg er dansk Indvaaner. Til at være bosat her, maa der forlanges, at han i længere Tid har været fast knyttet til Landet, men altsaa heller ikke mere. Jeg er ikke ganske enig med det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (S. Hage) i hans Dmtale af dette Spørgsmaal. Jeg har virkelig sat saadanne Bestemmelser ind over for Entreprenørerne, at de ikke maa antage udenlandske Arbejdere — det er altsaa noget, man kan gøre —, men jeg indrømmer ganske, at det ingenlunde er nogen let Sag at paase, at noget saadant bliver fuldt ud gennemført. Det er imidlertid heller ikke saa meget det, det kommer an paa. Det, som det kommer an paa, er, at der ikke sker Misbrug i større Stil, og det kan jeg ikke tro er stet; i alt Fald er det ikke kommet til min Kundskab. Jeg er indrer, at der for et halvt Aars Tid siden er fremkommet offentlige Bestyldninger i den Retning. Det blev da undersøgt gennem vedkommende tilsynshavende, men fandtes ikke begrundet. Jeg har ikke offentliggjort denne Undersøgelse. Det ærede Medlem fra Horsens (Wulff) mente, at man skulde være opmærksom paa det Tilfælde, at en udenlandsk Overproduktion blev fastet herind til Præjudice for dansk Produktion, og det er ganske vist ogsaa ønskeligt at være opmærksom derpaa. Jeg anser det heller ikke for umuligt, i alt Fald i nogle Tilfælde, at komme paa Spor efter den Slags Ting og tage fornuftige Hensyn dertil ved det Arbejde, man tildele den danske Produktion. Dette er ogsaa stet ved forstellige Lejligheder. Det kan godt være, at man kan sige, at det er vanskeligt at opdage den Slags Ting, men det lader sig dog til Dels paa forskellig Maade efterspore. I alt Fald er der en Maalestok at gaa efter til hvende og sidst, og det er Bestaffenheden og Størrelsen af den dertil givne Bevilling. Dette giver dog en vis Vejledning. Ogsaa vi have jo en fornuftig Mening om, til hvilke Priser vedkommende Produktioner kunne staves til Veje; det er en Vejledning, man ofte maa bruge, og som man ved større Anstæffelser ogsaa har brugt. Den Illusion, at man her til Lands ganske skulde kunne undvære udenlandske Tilvirkninger, antager jeg ikke, der er ret mange, der nære. Saadanne Ting, som ikke fabrikeres og ikke kunne fabrikeres paa passende Maade her i Landet, maa man tage fra Udlandet. Det gælder ikke blot det Ministerium, jeg har med at gøre, men

f. Eks. ogsaa Krigs- og Marineministerierne; de maa ofte nødvendigvis gøre dette i et ret betydeligt Omfang. Man bestræber sig imidlertid for at undgaa det, og man kan ogsaa udrette adskilligt der med en god Vilje; men usejlbare er jo ingen af os. — Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (S. Hage) kom ind paa Tyborøn- og Høfdespørgsmaalet. Jeg skal derom tildele mig at sige, at det dog var noget dristige Tanker, det ærede Medlem her udtalte, naar han mente, at vi maatte mest passende kunde sige Farvel til det hele. Det forekommer mig dog, at man maatte gaa til meget grundige Undersøgelser, inden man gif til at tage et saadant Standpunkt. Det ærede Medlem vilde have en Kommissionsundersøgelse i Gang. Jeg er ikke saa sikker paa, at vi for at lægge Sagen populært til Rette, særlig for Rigsdagsmænd, behøve en saadan Kommission paa dette ret bearbejdede Terrain. Jeg maa dog gøre opmærksom paa, at naar der er Tale om Høfdebygning, sker denne ikke alene til Nytte for Landtangen, men ogsaa for Dimfjordskysterne som Helhed. Jeg tror, at det vilde være en stor Ulykke, om man gjorde Dimfjorden til et aabent Vand, og det vilde man have gjort, hvis man ikke var gaaet til Høfdebygning. Det er det ene Synspunkt. Men der er desuden et andet, som jeg allerede har accentueret een Gang i Dag, og som i alt Fald har sin utvivlsomme Berettigelse. Det er Henlynet til Sejløbet ved Tyborøn. Jeg tror at turde sige, at det vilde være letfindigt, om man ikke gjorde Forsøg paa at sikre og forbedre det saa vidt muligt.

S. Hage: Naar den højtærede Minister mente, at det var for dristigt at tale om at opgave det hele, maa jeg dog bemærke, at jeg fremsatte denne Tanke under den Forsætning, at det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds (M. Andersen) havde Ret i, at det var nødvendigt at befæste hele Landtangen, der ligger Nord for Tyborøn. Det var jo det ærede Medlems Udgangspunkt, idet han dog ikke en Gang i saa Tilfælde turde garantere for, at det hele vilde kunne staa. Naar den højtærede Minister er saa ganske sikker paa, at disse Arbejder paa Nordfiden ikke behøves, at Værnet, selv om de ikke blive gjort, dog vilde blive staaende, ja, saa vilde det vel være for dristigt, maatte utilladeligt at gaa til disse Udgifter, men det er det, der skal klarlægges, da der er Fjoll, som man ikke kan nægte Sagkundskab i dette Spørgsmaal, der stille sig tvivlende over for det Spørgsmaal, om det overhøve-